

**АКАДЕМІЧНА
МОБІЛЬНІСТЬ.
ІТАЛІЯ** 16

**НАШ
РЕКТОР**
3

**СТУДЕНТСЬКИЙ
MUST READ** 12

**АННА ЯКОВЛЄВА
З УАБС
ДО ЛОНДОНА** 20

Академікс 9-10

Часопис ННІБТ «УАБС» СумДУ. Вересень-жовтень 2016

У НОМЕРІ

3

ІНТЕРВ'Ю

Наш ректор

Анатолій Васильєв
про розбудову успішного вищого
навчального закладу та дитячі
мрії

6

ФОРУМ ВИДАВЦІВ

23 Форум видавців у Львові:

відмова від волонтерства заради
здійснення мрії

10

КНИГОЗБІРНЯ

Модерна бібліотека: бути чи не бути...

Лариса Онуксимова та Яна
Руденко про VII Львівський
міжнародний бібліотечний форум

20

МИСТЕЦТВО

3 любов'ю до мистецтва

Анна Яковлева здобула
економічну освіту в УАБС,
зараз вона арт-консультант
у Лондоні, працює над власним
мистецьким проектом Private Art
Education

11

МИСТЕЦТВО

«Образ і форма» Сергія Побожія

Виставка у галереї мистецтв
«Академічна»

22

ЛАЙФ-ХАК

Поради першокурснику:

як вижити і встигнути пожити

12

КНИГИ

Там, де живуть книги, або Стежками книжкових ярмарків в Україні

23

АФІША

14

ДРУЖНЯ РОДИНА

Особлива посвята

Неймовірні сенсації, незабутні
враження, приємна атмосфера
та деякі найпотаємніші секрети –
усе це про особливу посвяту
в першокурсники ННІБТ «УАБС»
СумДУ

Фото: sumdu.edu.ua

Наш ректор

Це інтерв'ю, фактично, є першим, яке знайомить нас з ректором Анатолієм Васильєвим зблизька. Багато людей знає його як відмінного менеджера, вдалого керівника та людину, яка повністю присвятила своє життя одній ідеї – розбудові успішного вищого навчального закладу. Робочих питань під час спілкування ми торкнулися лише побічно, а от що він цінує, про що мріяв у дитинстві та який найяскравіший спогад Анатолія Васильовича зі студентських років, читайте далі.

ке місце у Вашому житті посідає Університет: робота чи щось більше?

– Університет – це справа мого життя. Це не просто робота, а моя сформована філософія. У певному розумінні це також і хобі, яке стало роботою. Але це у філософському розумінні.

– На Ваш погляд, ідеальний ректор, який він?

– «Ідеальний ректор» – це узагальнюючий, сказати б, уявний образ. Однозначної відповіді не існує. Можливо, згодом я щось напишу, але не про ідеального ректора, а безпосередньо про успішний менеджмент вищої школи.

«Категорично не приймаю світогляду «усе тільки мені любому». Для мене важлива успішність ідеї, яка дасть користь суспільству загалом, і нашій молоді зокрема»

Ця тема варта уваги і вбирає в себе багато і важливого, і дискусійного. Я маю власний досвід, активно вивчаю досягнення вітчизняних і закордонних колег з різних університетів. Однозначно можу сказати, що успішний університет – це заслуга не тільки ректора, хоча від нього чимало залежить. Успіх навчального закладу – складне й багатогранне поняття, від якого, до речі, залежить успішність освіти. Якщо говорити про СумДУ, то я запропонував таку тезу: ми розбудовуємо успішний університет заради успішності його випускника.

– Яке Ваше життєве кредо?

– Бути корисним іншим людям. Категорично не приймаю світогляду «усе тільки мені любому». Для мене важлива успішність ідеї, яка дасть користь суспільству загалом, і нашій молоді зокрема.

«Університет — це справа мого життя. Це не просто робота, а моя сформована філософія»

– Хто є авторитетом для такої шанованої людини як Ви?

– Не буду називати конкретні прізвиська, бо поважних, мудрих, авторитетних людей, які на різних етапах життя впливали на мій світогляд, багато. Це і мої шкільні вчителі, і викладачі вищої школи.

Крім того, це і закордонні та вітчизняні колеги – ректори успішних вишів. І, звичайно, це і мої батьки, від яких я взяв багато чого дуже важливого та значущого.

– Чи були помилки у Вашому житті, невдачі? Вони робили Вас міцнішим, ставали поштовхом до дій, чи все ж таки ослаблювали?

– Звичайно, були невдачі: інколи не так все складалося, як того бажав, або не так швидко все робилося, як хотів.

Було й таке, що зовсім не вдалося, а щось треба було просто відкласти на якийсь час. Проте, це ніколи мене не приводило до розпачу. Безумовно, засмучувався, але рук я ніколи не опускав.

– Про що Ви мріяли в юності, ким хотіли стати?

– Моя мрія здійснилася. Я хотів бути інженером, і я ним став. Це вже потім так склалося життя, що професія «інженер» трансформувалася в професію управлінську. А в часи моєї юності, тоді саме почалися польоти в космос, я мріяв вступити на ракетний факультет Московського вищого технічного училища ім. Баумана.

Була така мрія! До того ж, тоді вже інженери брали участь у польотах на космічних кораблях. Але через певні обставини мрію прийшлося скоригувати і я став студентом Сумської філії ХПІ.

І скажу, що за всі ці багато років я жодного разу не пожалкував про цей вибір.

«Ми розбудовуємо успішний університет заради успішності його випускника»

– Ким і чим Ви пишаєтеся?

– Багато чим пишаюся: у мене гарна родина, діти, онуки. У глибокому розумінні, безумовно, університет. Викладачі, науковці, студенти – як велика сім'я, а СумДУ – наше спільне життя.

– Ваша найяскравіша загадка про студентські роки.

– Я затятий прихильник студентського самоврядування, бо ті риси й управлінські навички, які маю, значною мірою сформувалися саме в часи, коли я був частиною цього сегменту студентства. Спадає на думку участь у студентських будівельних загонах, втілення різних ініціатив, гірський туризм, стрибки з парашутом, інші види спорту.

Зараз я часто вживаю тезу «Студентське самоврядування – це друга половина навчального процесу», бо на лекціях не отримуєш навичок комунікації, лідерства, активності й багато чого іншого, що потребує роботодавця. Я дуже активно співпрацюю зі студентським активом, бо впевнений, що без цієї складової ми не отримаємо успішного випускника.

– Чи любите Ви спорт, чи займаєтесь якимось видом самі?

– Я люблю спорт і вважаю, що він неодмінно повинен бути невід'ємною складовою життя студента. В університеті розвиваються 36 видів спорту, і, з часом, буде ще більше.

Щодо себе, то я не виявився однолюбом – я спробував себе в багатьох видах спорту.

Протягом усього і студентського, і «не студентського» життя грав у волейбол. А зараз все ще продовжую займатися – плаванням. До речі, моя улюблена дистанція – 1000 метрів.

Також у мене є чотирилапа подружка – вівчарка, з якою ми щоранку долаємо певні дистанції.

– Чи любите Ви готувати? Яка Ваша «коронна» страва?

– Сам не готую, максимум, якщо доведеться – чай, яєчня, бутерброди.

Я зовсім не перебірливий до страв. Але жіноча половина сім'ї готує дуже смачно, і мені це подобається.

«Самовдосконалюйтеся і не гайте часу, бо він дуже швидко плине. Кожен день робіть щось для себе в плані розвитку, бо щось пропущене або недовчене колись відгукнеться невмінням в майбутньому»

– Яку музику слухаєте, які жанри подобаються?

– Знаєте, я не ходжу на концерти цілеспрямовано, аби послухати музику; у мене вже сформувався інший формат, темп життя. А щодо жанрів – не маю якихось особливих переваг одного над іншим.

Мені подобається гарна музика, достойні виконавці. Із ностальгії і не тільки: Джо Дассен, Едіт Піаф, джаз, соло скрипки або «Політ джмеля».

– Яку одну пораду Ви можете дати студентам?

– Самовдосконалюйтеся і не гайте часу, бо він дуже швидко і не завжди помітно плине.

Кожен день робіть щось для себе в плані розвитку, бо щось пропущене або недовчене колись відгукнеться невмінням в майбутньому.

Але пам'ятайте, що життя повинно бути повноцінним, цікавим, суспільно корисним, наповненим та яскравим.

Розмову вела Зоя Попова

23 Форум видавців у Львові: відмова від волонтерства заради здійснення мрії

З 15 по 18 вересня у Львові відбувся один з наймасштабніших книжкових заходів України – 23 Форум видавців. Найбільші представники видавничої справи та декілька тисяч поціновувачів «друкованого слова» заповнили місто Лева, аби познайомитися з книжковими новинками, поспілкуватися з улюбленими авторами та насолодитися незвичними перформенсами, які підготували організатори цьогорічного Форуму.

Для мене, як для фанатки книг та видавничої справи в цілому, перше, що спадає на думку при згадці «вересень», – це Форум видавців у Львові.

Ще з минулого року я марила бажанням побувати на цьому книжковому дійстві. І навіть те, що самій доведеться проїхати сотні кілометрів, щоб дістатися до Львова, мене не зупиняло. Крім того, мою цікавість підігрівала розповідь подруги про її волонтерський досвід на минулорічному Форумі. Тому, як тільки з'явилася можливість,

Те, що мене прийняли до волонтерської команди, стало справжньою несподіванкою

Відвідувачі 23 Форуму видавців у Львові

Фото:
прес-служба
Форум
Видавців
Оля Гошко,
Гордій
Малкович,
Олександр
Шамов,
Данило
Решетов.

анкета учасника була заповнена та надіслана організаторам.

Те, що мене прийняли до волонтерської команди, стало справжньою несподіванкою. І, як виявилось, до цього я не була готова. Координатори волонтерів почали підготовку «новобранців» до Форуму ще за місяць до самої події. Електронні положення про правила реєстрації учасників, акредитацію журналістів та загальну роботу команди надавалися майже щотижня для опрацювання та вивчення.

Графік роботи передбачав повну віддачу з 9 ранку до 8 вечора протягом чотирьох днів. Колосальний досвід участі в самій організації, отримання навичок роботи з людьми, швидкого вирішення завдань, звісно, були вагомою причиною стати

Робота волонтера складна і відповідальна!

Колосальний досвід участі в самій організації, отримання навичок роботи з людьми, швидкого вирішення завдань, звісно, були вагомою причиною стати волонтером, але я їхала на Форум із зовсім іншою метою.

волонтером, але я їхала на Форум із зовсім іншою метою. Тому, відмовившись від можливості пізнати «кухню» Форуму зсередини, я обрала просту роль відвідувача. З цією думкою 16 вересня я й вирушила з Сум. Так почалась моя книжково-львівська подорож.

Потяг прибув до славетного міста Лева у найкращий час для всіх романтиків та поціновувачів прекрасного – на світанку. Порожній трамвай, мабуть, перший на своєму рейсі того дня, неспішно прокладав маршрут до центру міста, де мене незмінно чекали площа Ринок, улюблений Домініканський собор та Рагуша. Під мелодію тиші, згасаючого освітлення та індивідуальної атмосферності я віталась зі Львовом. Поселившись у хостел, зустрівши сонце

та відігрівшись кавою, я поквапилася виконувати завчасно намічений план «підкорення» Форуму.

Основна локація ЛФВ завжди є незмінною – Львівський палац мистецтв. Саме тут 4 дні поспіль проходив книжковий ярмарок та безліч автограф-сесій, презентацій та тематичних дискусій. Проте, лише цією «точкою» організатори не обмежилися – книжкове дійство заповнило весь центр Львова. Паралельно на різних мистецьких майданчиках по всьому місту відбувалися зустрічі з письменниками, вистави, концерти, виставки та ін. Але про це згодом.

Якщо чесно, то в мене був шок від різноманіття книг, присутності стількох авторів та сотень людей на квадратний

метр. Проте, роздивившись усе та декілька разів пробігшись між книжковими рядами і, звичайно, прицінівшись, я нарешті здійснила перші свої покупки. Чудово оформлений В. Шекспір— «Ромео і Джульєтта» — від видавництва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», «Ім'я Рози» Умберто Еко від «Фоліо» та біографія Генрі Форда від «Нашого формату» радували мою читацьку душу, поки я чекала на офіційний початок цьогоденних заходів у рамках Форуму.

Презентація «Як написати і видати свою першу книгу», модератором якої був Дмитро Стретович, зібрала багато слухачів. На прикладі дебютної повісті Сергія Комберянова присутнім відкрили секрет чотирьох основних рис, які повинен мати кожен головний герой літературного твору. Крім того, автор порадив чотири шляхи, якими можна скористатися для видання першої книги письменникам-початківцям.

Думаю, для більшості відвідувачів Форуму того дня найбільш очікуваною подією була презентація книг Фредеріка Бегбедера – епатажного французького письменника. Потрапити на зустріч без попередньої реєстрації неможливо, про це я дізналася в одній з організаторок. Та, незважаючи на це, довжелезна черга сповнених надією людей не розходилася навіть і після закінчення самої презентації (яка, до речі, тривала понад 2 години).

Оскільки я не велика прихильниця цього письменника, подивившись на довжелезну чергу, спокійно пішла на автограф-сесію не менш талановитого італійця Паоло Джордано. «Самотність простих чисел» від цього фізика-теоретика стала досить несподіваним відкриттям для мене – обов'язково раджу почитати!

Крім того, я встигла потрапити на презентацію до Януша Леона Вишневіського та однією

Владислав Єрко та Юрій Андрухович на представленні ілюстрацій до книг В.Шекспіра

миттю побути на «Найкоротшій історії часу», що була презентована Максом Кідруком.

Напевно, найдивнішим з усього, що я пережила в мій перший день перебування на Форумі, стали «Історії іншості» Іллі Камінського. Цей американський поет, який родом з Одеси, був номінований на Нобелівську премію з літератури у 2013 році. Коли він читав свої вірші, наче все переходило в інший вимір. Своєрідності додавали акценти, розставлені автором, та незвична мелодика

Ілля Камінський був номінований на Нобелівську премію з літератури у 2013 році

англійської мови.

Проте найбільше я ждала відкриття виставки робіт Владислава Єрка, на якій були представлені ілюстрації до книг В.Шекспіра «Ромео і Джульєтта» та «Гамлет», які вийшли друком цього року у видавництві «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА». На зустрічі, крім самого художника, був також Юрій Андрухович, який переклав ці твори англійсько-го класика. Не знаю, як інших, але мене настільки вразила

скромність та відкритість пана Владислава, що після спілкування з ним навіть відсутність І.Малковича, якого я так чекала, не зіпсувала мені настрій.

Вечір першого дня закінчився під звуки магічного голосу талановитої Христини Халімонової, яка зачарувала мене своїми піснями ще місяць тому, коли ми перетнулися з нею на «Бандерштаті». І навіть дощ не зміг розігнати слухачів цього міні-концерту, які наповнили дворикарт-простору «Щосьцікаве».

Цю ніч я не спала – емоції не давали. До того ж у теплій компанії цікавих співрозмовників не хотіла втрачати можливість поділитися враженнями. Так я познайомилася з чудовою компанією відеоблогерів («ВсіКниги»), які розвивають буктуб в Україні.

Ранок прийшов швидко, а з ним і безліч планів, які ще слід було реалізувати в останній день на Форумі.

Прогулявшись ще книжковими рядами та спокусившись на покупку двох «фоліантів мудрості», я поспішила на презентацію антології «#Невиमुшені» – збірки оповідань молодих українських авторів покоління міленіум про головні цінності нової України.

«Вечір-несподіванка» від Мар'яни Савки та Івана Малковича

Познайомившись з Іриною Цілик та Артемом Чехом, згадали про Суми та презентацію «Бабиного літа», поговорили про плани на майбутнє з Марком Лівінім та, нарешті дізнавшись, хто ж такі «Щасливі голі люди» у Катерини Бабкіної, я попрямувала виконувати свій список планів далі.

Приємною несподіванкою стала зустріч з Валерієм Шевчуком, автором роману «Дім на горі» – найкращого, на мою думку, літературного втілення візуалізації краси у свідомості читача через прості слова.

Цього дня знову надивилася на довжелезну чергу до Макса Кідрука, О. «Фоззі» Сидоренка та С. Жадана – авторів творчого експерименту з назвою «ДНК». Як зазначають самі автори, книжка «ДНК» – літературний проект-фантазія на тему генетичної пам'яті людини. Цікаво, чи не так?

Продовжився день зустріччю з журналісткою та «популяризатором науки» Асею Казанцевою та колишнім гітаристом «ОЕ», а

тепер арт-менеджером Павлом Гудімовим, який представляв «Малі видавництва», дискусією на тему «Перспективи розвитку українських візуальних книг».

«Мандри. Форум» – став най-

Книга «ДНК» – літературний роздум, проект-фантазія на тему генетичної пам'яті людини. Цікаво, чи не так?

кращим відкриттям вечора. Цей проект – тематичний майданчик для виступів мандрівників у форматі мультимедійних лекцій.

Яким же було моє здивування, коли в день закриття Форуму тут мав читати лекцію Макс Заселян! За цим тревел-блогером я активно слідкую вже більше року. І, напевно, це стало вже традицією кожної осені ось так з ним зустрічатися.

Насправді я отримала величезне задоволення від нових розповідей про його велоподорож Ісландією та й просто від спілкування з такою людиною,

як Макс заряджаєшся позитивом та ідеєю про «можливість неможливого».

Вечір завершив досить несподіваний дует поетів-видавців Мар'яни Савки та Івана Малковича, який провели в дворикі Львівської копальні кави. За чашкою ароматного напою та в атмосфері казковості, я насолоджувалася останніми миттєвостями перебування у місті Лева під діалог у віршах цих по-простому геніальних людей.

А через декілька годин пізній поїзд почав плавно набирати швидкість у напрямку Сум, щоб вже аж під вечір наступного дня привезти мене додому. Емоції, навички, знання, десятки нових знайомств, контактів зробили 23 Форум видавців для мене найкращою подією року.

Я дістала все, що хотіла, і зовсім не жалкую про відмову від волонтерства на користь мрії, якою марила ще з минулого року.

Зоя Попова

VII Львівський міжнародний бібліотечний форум «Модерна бібліотек@ в мінливому світі»

Модерна бібліотека: бути чи не бути...

Золотавими вересневими днями у Львові відбувся VII Львівський міжнародний бібліотечний форум «Модерна бібліотек@ в мінливому світі», в якому взяли участь співробітники бібліотеки СумДУ Лариса Ониксимова та Яна Руденко.

Організований Українською бібліотечною асоціацією, форум зібрав не лише бібліотечників України, але й гостей з Польщі, Молдови, Білорусі, Литви.

Захід не випадково організували паралельно з 23-м Львівським форумом видавців, бо мета однакова – привернути увагу громадськості до найактуальніших проблем сучасної української книги, обговорити питання відродження української нації, як нації, яка читає, ство-

рити умови для повноцінного діалогу фахівців, покликаних популяризувати в сучасному світі читання, підтримати традицію відкритих фахових дискусій та семінарів.

Тема заходу «Модерна бібліотек@ в мінливому світі» має філософську складову і спрямована на обговорення викликів сучасності для українських бібліотек, розв'язання питань трансформації бібліотек, орієнтованих на зміни, які відбуваються у поглядах користувачів та у такому мінливому сучасному світі.

Лариса Онуксимова та Яна Руденко.

На форумі постало майже шекспірівське запитання: «Сучасна бібліотека: бути чи не бути?», на яке однотайно прозвучала відповідь: «Бібліотеці бути, але відкритій, модернізованій, динамічній, громадській».

Форум зібрав бібліотекарів України та гостей з Польщі, Молдови, Білорусі, Литви.

Понад 150 фахівців бібліотечної справи у доповідях, дискусіях, інтерактивних іграх створювали «Бібліотеку Next», вивчали найкращі світові практики функціонування книгозбірень, знайомилися з новими бібліотечними проектами та формами їх упровадження.

Тематика Львівського бібліотечного форуму будила думку, примушувала шукати відповіді на найбільш актуальні виклики сьогодення, разом з тим наповнювала оптимізмом щодо подальшої долі бібліотек, як простору суспільного згуртування, зростання та творчості.

Лариса Онуксимова

МИСТЕЦТВО

«Образ і форма» Сергія Побожія

Виставка під такою назвою відкрила новий виставковий сезон у галереї мистецтв «Академічна» СумДУ. Автор творів, представлених на ній, – доцент кафедри психології, політології та соціокультурних технологій, член Національної спілки художників України **Сергій Побожій**.

На виставці експонуються рисунки, виконані олівцем упродовж двох останніх років. Основу експозиції склали композиції, об'єднані формою триптиха: «Глівіцькі фантазії», «Птахи над Любліном», «Качанівські рефлексії», «Петербурзькі візії», «Венеціанські спогади». Експоновані на виставці твори об'єднують інтерес, тяжіння митця до конкретного місця. Наприклад, «Глівіцькі фантазії» з'явилися під враженням перебування художника на мистецьких пленерах у польському місті Глівіце. Своїми творами митець ніби декларує тезу, що мистецький стиль сам по собі є способом бачення світу.

На вернісажі виставки були присутні не тільки представники інтелігенції нашого міста, а й викладачі та студенти 1-го курсу нової спеціальності в СумДУ «Менеджмент соціокультурної діяльності». Вони не тільки познайомилися з мистецькими творами викладача кафедри, але й з творами з мистецького зібрання галереї.

С. Побожій є керівником галереї мистецтв «Академічна» з 1998 року. За цей час ця мистецька інституція стала справжнім культурним осередком не тільки у вищому навчальному закладі, але й у місті. «Академічна» також слугуватиме майданчиком для практичної роботи з галерейного менеджменту студентів нової спеціальності.

Алла Ярова

Там, де живуть книги, або Стежками книжкових ярмарків в Україні

Відгомніло літо шаленими пригодами, тихими зоряними ночами і, нарешті, прийшла найбарвистіша і найщедріша пора – осінь. У соцмережах частіше з'являються меланхолійні аватарки й обкладинки з тихим плесом води, високим синім небом дзвінкою осінньої чистоти, чашками чаю та, звісно, книгами.

Осінь – ще й початок читального сезону, бо, крім навчання та роботи, незабарилася й довгі домашні вечори. Що ж може бути затишнішим за щойно розгорнуту, свіжовіддруковану та ще й з учорашнього ярмарку книгу?

Якимось особливим шармом окутані стосики фоліантів, при-

дбаних на виставках і фестивалях – їх старанно готували, пакували, виставляли на стендах, продумували маркетингову політику, яскраво оформляли. А перед цим вагалися, які зразки везти на ярмарок, яких авторів представити, чим зацікавити читачів, як зробити свій стенд упізнаваним. А ще раніше: з яким письменником домовитися про співпрацю, а кого запросити перекладачем, чий дизайн замовити? Сотні насичених днів підготовки, бо оцінювати будуть справжні книгомани, а ще – новачки, яким потрібні нові враження й мотивація приїхати знову.

Сайти інтернет-книгарень, стоять на автозаповненні, обслуговування часто затриму-

ють, а з приводу гуртових закупівель краще передзвонити пізніше. Керівники видавництва та книгарень у відрядженні. Читачі тим часом у піднесеному настрої бронюють квитки на потяг, телефонують старим друзям та готують великі торби. Що це трапилося?

З 12 по 18 вересня всіх їх приймав гостинний Львів.

Форум Видавців – 2016 відгримів свою програму, сотні задоволених читак поїхали до своїх домівок за тисячу кілометрів з двома-трьома пакунками книг.

Ви бачили коли-небудь зелену емблему з двома равликами, які тримають книгу? Це символ міжнародної книжкової виставки, заснованої ще в

1994 році. Проводиться вона щороку у Львові біля Палацу Потоцьких та у Палаці мистецтв.

Ідея такої виставки виникла у майбутнього президента Форуму видавців Олександри Коваль – з метою створення такого собі майданчику, де могли б зустрічатись і обмінюватись досвідом та ідеями фахівці з книговидавання і зацікавлені особи.

23-й Форум видавців сміливо можна назвати наймасовішим заходом такого типу на території Східної Європи.

Програма Форуму включає в себе не лише презентації та продаж книг. Учасники можуть потрапити на: літературні акції і конкурси, презентації видавництва і авторів, авторські зустрічі, літературні читання, автограф-сесії, дискусії, лекції, круглі столи, перфоманси тощо.

Відзначити також треба і високу благодійність Форуму –

Цього року зірковим гостем Форуму був Фредерік Бегбедер, один з найпопулярніших письменників Франції

щорічно проводиться акція «Подаруй дитині книжку!», бо не вся малеча може отримати такі подарунки, а надто – з дитбудинків.

Форум відвідують почесні гості зі світовим ім'ям. Наприклад, цього року зірковим гостем був Фредерік Бегбедер, один з найпопулярніших письменників Франції, автор світових бестселерів «Канікули», «Кохання живе три роки» (1997), «Романтичний егоїст» (2000), «99 франків» (2005).

Не варто сумувати, якщо ви тільки-но дізналися про такого роду захід на теренах рідної України. Навесні двері перед вами відчинить не менш яскравий та знаковий Книжковий Арсенал.

Це щорічний міжнародний книжковий ярмарок у Києві, заснований у 2011 році. Конкурує з двома іншими найбільшими книжковими виставками

в Україні – Форумом видавців у Львові та Міжнародним поетичним фестивалем Meridian Czernowitz у Чернівцях (теж проходить у вересні, тут учасниками фестивалю є – поети, музиканти й митці з Німеччини, Австрії, Швейцарії, Молдови, України, Росії, Польщі, Румунії, Ізраїлю, Франції, Великобританії та США).

Місія Книжкового Арсеналу – сприяти розвитку українського літературно-мистецького середовища та книжкового ринку шляхом міжнародного обміну й поширення найкращих світових практик.

Літніх же читачів може привабити «Зелена хвиля» – це міжнародна книжкова виставка-ярмарок, яку проводять в Одесі у серпні. Метою цього заходу є створення умов для збереження та підтримки культурних традицій, налагодження зв'язків між читачами, авторами та книготорговцями. Цей захід є вже традиційним для міста Одеси, де видавництва представляють свій репертуар просто неба на вулиці Дерибасівській.

Що ж до зимових книжкових ярмарків, то потрапити можна хіба що на «Медвін» від київської виставкової компанії (книжкові ярмарки проводять тричі на рік), проте одного, масового та відомого, заходу для видавців, авторів та читачів все ж ще не організували.

Можливо, поява в рідних Сумах «Української книги», що на Петропавлівській, Книгарні «Є» на Соборній, «Букви», КСД, «Книголюба» та залів прекрасних великих бібліотек колись поєднають собою організований Сумський зимовий ярмарок книг? Або Слобожанський книжковий форум?

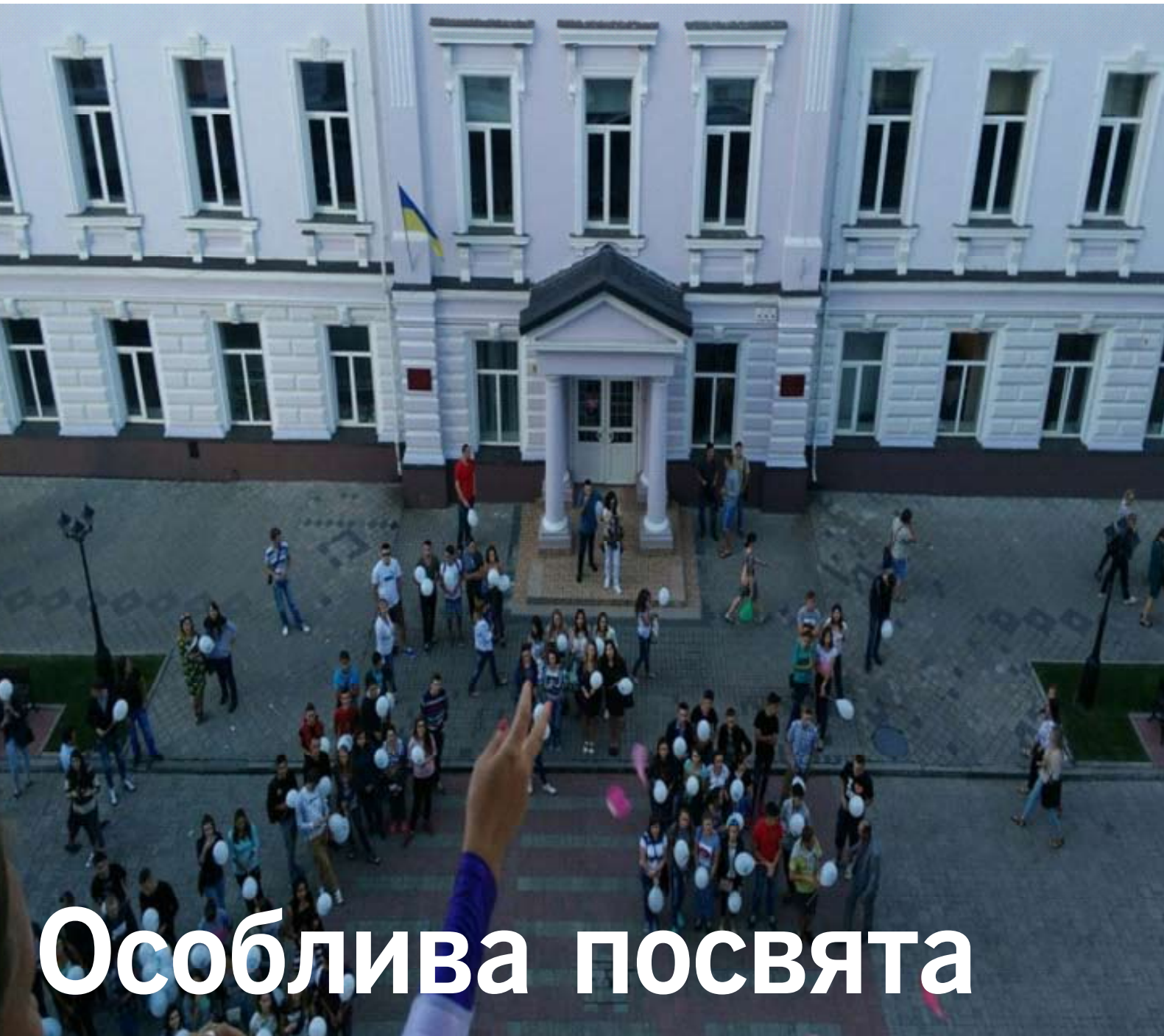
Щиро бажаю незабаром зустрітись з читачами Академіксу саме там і найближчим часом.

Ірина Неваленна

Найкращі книги Форуму-2016

1. **Франко від А до Я.** Тексти: Богдан Тихолоз, Наталя Тихолоз. Львів: Видавництво Старого Лева, 2016.
2. **theUKRAINIANS II: історії успіху.** Упорядники: Тарас Прокопишин, Володимир Беглов, Інна Березницька. Львів: Видавництво Старого Лева, 2016.
3. **Скриня. Речі сили.** Автор: Ярина Винницька. Художник: Юлія Табенська. Львів: Видавництво Старого Лева, 2016.
4. **Ренс Бод. Забуті науки. Історія гуманітарних наук.** Київ: Видавництво Жупанського, 2016.
5. **Луцій Анней Сенека. Діалоги.** Переклав з латинської Андрій Содомора. Львів: Априорі, 2016.
6. **Франсуаза Барб-Ґалль. Як розмовляти з дітьми про мистецтво ХХ століття.** Львів: Видавництво Старого Лева, 2016.
7. **Ukraine. The best. Культурний простір від А до Я.** Автор проекту: Юрій Комельков. Київ: CULTPROSTIR.UA, 2016.
8. **Грицько Чубай. Марія.** Графічне опрацювання: Марія Гавриш, Володимир Гавриш. Дрогобич: Коло, 2015.
9. **Олександра і Даніель Мізелінські. Під землею. Під водою.** Львів: Видавництво Старого Лева, 2016.
10. **Антологія української поезії ХХ століття.** Упорядник: Іван Малкович. Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2016.

За матеріалами сайту <http://bookforum.ua/>

Особлива посвята

Неймовірні сенсації, незабутні враження, приємна атмосфера та деякі найпотаємніші секрети – усе це про особливу посвяту в першокурсники ННІБТ «УАБС» СумДУ

1 вересня 2016 року студенти Навчально-наукового інституту бізнес-технологій «УАБС» СумДУ приймали у свою дружню родину майбутню бізнеселіту – вступників 2016 року. Це була таємна посвята, виключно для «своїх», з фейс-контролем.

Вразив високий рівень підготовки до посвяти в першокурс-

ники, адже все було настільки яскраво та незабутньо, що мене й досі переповнюють почуття радості, причетності до чогось особливого. Студентське самоврядування інституту й старшокурсники підготували цікаву шоу-програму, яка розпочалася у стінах улюбленої альма-матер. Провідна тема посвяти – антична доба й усе, що з нею пов'язано. Ведучі перетвілилися в справжнісіньких

Юрій Помазан, студент факультету міжнародної економіки (на фото зліва), та його весела команда

Ведучі в стилі античної епохи

Першокурсники в захваті від посвяти

Фотосесія на «Студязі»

Я була готова подолати будь-які перепони, щоб стати частинкою дружньої родини УАБС!

грецьких богів, одягнувши на себе вбрання, яке нагадувало нам про величні часи античної епохи.

Пізніше ми змінили локацію: перемістилися до пляжу «Студяга», де, як виявилось, на нас чекали важкі випробування, які ми були зобов'язані подолати, щоб стати повноцінними студентами УАБС.

Без перебільшення скажу, що в той момент я не мала ніякого

сумніву щодо того, чи потрібні мені ці всі випробування. Я йшла вперед! Вперед до своєї мети! Я була готова подолати будь-які перепони, щоб стати частинкою дружньої родини УАБС!

Підсумовуючи, зазначу, що атмосфера на студентській посвяті від ННІБТ «УАБС» СумДУ була настільки комфортна та приємна, що іноді здавалося, ніби я вдома зі своїми рідними.

Долати кожне з випробувань нам завзято допомагали студенти-старшокурсники.

Загалом хочу подякувати всім, хто долучився до проведення найголовнішої події для кожного першокурсника! У моїй пам'яті залишилися тільки тайтепліші спогади. А спогади – це найцінніше! Дякую ННІБТ «УАБС» СумДУ!

Інна Соловей

Che la di terra — Italia! Le vivere italiano degli studente, або ЖИТТЯ студента Erasmus

Студент ННІБТ «УАБС» Олександр Поліщук завдяки програмі академічної мобільності ERASMUS півроку навчатиметься в одному з італійських університетів. У серії своїх репортажів він поділиться досвідом, як воно бути студентом за обміном.

Студенти програми Erasmus 2016

Інсталяція на місці зруйнованого храму курортного містечка Manfredonia

Що за земля – Італія! Країна краси, кохання і вічного сонця. Вона покорила Гоголя, Манделу й багатьох-багатьох видатних людей. Скільки разів її завойовували, але ніколи вона не втрачала своєї ідентичності. Іноземці їдуть сюди за відпочинком, натхненням, життєвою наснагою. Італійці ж просто насолоджуються, як здається, безтурботним життям на «європейському чобітку».

Та перш, ніж представити вам Італію так, як бачимо її ми – студенти ERASMUS, коротко розкажу, як я, навчаючись у двох університетах в Україні, опинився на найближчі

півроку в іншій частині Європи. Я пройшов конкурсний відбір і став учасником програми академічної мобільності ERASMUS, виграв грант на навчання в Університеті м. Фоджа.

Підготовка до поїздки складалася з декількох етапів: листзапрошення від університету, віза, індивідуальний графік і залагодження справ з навчанням в Україні. Щодо останнього, то для різних університетів різні процедури: у СумДУ лояльно й раціонально – можна «перезарядити» дисципліни, як при паралельному навчанні. Будучи вже в Італії, я дізнався, що не всі університети України так стимулюють студентів брати участь у програмах мобільності – тож мої колеги вимушені після приїзду закрити семестр за тиждень...

Дістатися до місця призначення зовсім нескладно. Я вибрав автобус і разом транзитом відвідав ще дві країни – Угорщину та Австрію. У виборі

транспорту – літак чи автобус – є свої плюси й мінуси, тому рекомендую не берусь. Раджу добре вивчити всі варіанти і визначити опції, які цікавлять: ціна, час тощо. Отож через три з половиною дні з яких 30 годин в автобусі) я дістався до міста Фоджа на півдні Італії, регіон Апулія.

Моя подорож не була легкою, тому й не берусь радити, як краще їхати. Тут мене ждали волонтери, які допомогли дістатися квартири.

Про волонтерів. Мобільність студентів за допомогою програм ERASMUS стала настільки популярною, що почали з'являтися міжнародні неурядові організації, які допомагають таким як я адаптуватися на новому місці. Одна з них – ESN (Erasmus Student Network).

Учасники цієї організації здебільшого самі брали участь у програмах мобільності в інших країнах, тому й розуміють важливість своєї роботи. Волонте-

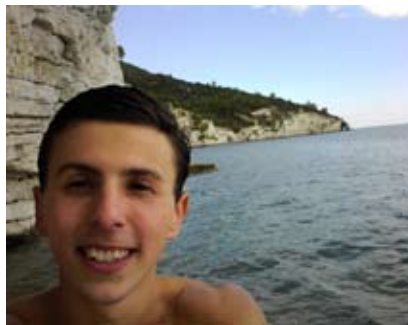
Південна Італія приваблює духом минулого, авантюризмом, постійною сієстою, старими машинами, оливками і прекрасним краєвидом Адріатичного моря й Альпійських гір.

му поблизу

Залізнична станція м. Фоджа

Адріатику відкрито!

Залікова книжка студентів Erasmus

ри ESN у Фоджі організують дозвілля приїжджих студентів: поїздки, культурні вечори, вечірки, спорт і все, все, все. Завдяки їм ми подорожуємо Італією з гарними знижками.

Апулія – найпівденніший регіон Італії, омивається Адріатичним та Іонічним морями. Тут розвинені сільське господарство, туризм, риболовля.

Фоджа – маленьке місто, у будь-яку точку можна дістатись пішки за півгодини. Воно легке для проживання, все доступно і за помірними цінами, одне з найдешевших на півдні. Традиційно для італійських міст, тут багато храмів і церков (є і українська, тут завжди можна зустріти співвітчизників), а також старих будівель – італійці бережуть культурну спадщину і ставляться з повагою до минулого.

Завдяки іншому кліматичному поясу – тут субтропіки – я

ще кілька разів пірнув у море. Не впевнений, що зможу передати словами всі емоції. Довкола гори, скрізь ознаки тисячолітньої роботи прибережних вітрів: впадини у височенних скелях, які нагадують печери, пляж, усипаний дрібними, ідеально відшліфованими хвилями камінцями, усюди гроти, підводні печери й арки – так звані морські ворота – прозора з голубим відтінком вода.

Микола Гоголь писав: «Італія – розкішна країна! Вона вся рай, вся радістю сповнена». Італія – країна постійного свята. Тут ніколи не буває тихо – суцільні вечірки, свята, концерти, фестивалі. У місті стоять кілька сцен, які ніколи не розбирають, бо подій так багато, що така робота була б марною. Кожного вечора на вулиці повно людей, всі відпочивають. Тут неважко знайти місце, де тобі цікаво.

Кажуть, в Італії сам Господь Бог іде у відпустку. Не дивно, що італійці найдовше живуть:

Erasmus+

ERASMUS – програма обмінів студентів, викладачів та науковців країн-членів Євросоюзу, а також Ісландії, Ліхтенштейну, Македонії, Норвегії, Туреччини, України. Програма надає можливість навчатися, проходити стажування чи викладати в іншій країні, що бере участь у програмі. У Єврокомісії Erasmus назвали найуспішнішою освітньою програмою ЄС і важливим інструментом боротьби з молодіжним безробіттям. Терміни навчання і стажування можуть складати від 3 місяців до 1 року.

для них 80 років – це норма. Чому не дивно? Бо вони обожують себе, обожують відпочивати, обожують життя. В Італії вся робота робиться до обіду. Обід в Італії, іншими словами сієста, триває з 13 до 16. Це час, коли на вулиці майже нікого немає, все зачинено. Італія відпочиває... За місяць життя в Італії я звик до «паста, піца, піца, паста». Життя в Італії прекрасне. Ритм постійно розлаблений, все повільно – люди просто насолоджуються своїм перебуванням на цій планеті, у цьому місці і в цей час, не переймаються проблемами, і це дає можливість їм по-справжньому бути щасливими. Вони дійсно щасливі й мотивують інших до цього...

Тим часом ще багато тем залишилися не висвітленими: навчання, подорожі, цікаві ініціативи, кухня... Про це в наступних номерах.

Олександр Поліщук

З любов'ю до мистецтва

Анна Яковлева здобула економічну освіту в Українській академії банківської справи, зараз вона арт-консультант у Лондоні, працює над власним мистецьким проектом Private Art Education

Як я опинилася в Лондоні, і як мистецтво стало справою мого життя – історія доволі складна, але логічна. Музична школа, танці, театр «Art'el Moda» Лариси Ванеєвої – таким було моє дозвілля після занять. У 2006 році удача всміхнулася мені, і я виборола титул «Міс Суми». Безумовно, я багато тренувалася, прагла виграти кон-

курс, але навіть не мріяла, що це станеться. Я була дуже щаслива, коли мені вручили корону і пугівку на «Міс Україна». У подальшому ця подія суттєво змінила моє життя. Вибір економічного напрямку в УАБС був природним, бо я завжди мислила практично, і менеджмент відповідав моїм зацікавленням і здібностям. Навчання в академії було цікавим і корис-

ним ще й тому, що я мала можливість слухати лекції з історії мистецтва, арт-менеджменту, які читав Сергій Побожій. Часто відвідувала обласний художній музей імені Н.Онацького в Сумах, дуже любила поїздки з рідними до Києва, де ми обходили всі музеї та визначні місця.

Для мене мистецтво – це постійне джерело натхнення, портал у світ прекрасного,

піднесеного. Розуміння твору мистецтва приходить не одразу, але цьому можна й корисно навчитися. Розвивати в людей уміння бачити й розуміти мистецтво – це мета мого нового проекту Private Art Education у Лондоні. З ентузіазмом створюю клуб, в якому навчатимуть історії мистецтва шляхом відвідувань найкращих виставок з лектором, ми прагнемо розвивати здатність аналізувати й розуміти твір мистецтва в контексті епохи, стилю, авторського задуму тощо.

Я ніколи не мріяла одружитися з іноземцем, висіти на шії багатого кавалера, але завжди хотіла знайти себе, справу свого життя, те, через що я зможу здобути визнання людей, і те, чим хотітиму поділитися з іншими, що запалюватиме серця людей.

На мій погляд, для щастя, успіху важливо аналізувати поведінку тих, хто вже здобув визнання в галузі, яка цікавить. У західній культурі, вищій освіті, професійній діяльності дуже важать ментори. У моєму випадку це були успішні люди, з якими я познайомилася в поїздках за кордон.

Я дуже вдячна своїм радникам і наставникам, особливо тим, хто спрямував мене на навчання мистецтву.

Це були кілька вечерів і бесід, коли їхні поради стали моїми діями. І ось я в Лондоні, шукаю навчальні програми з арт-бізнесу.

Перед вступом на піврічний дипломний курс у Sotheby's Institute of Art from Sotheby's Auction House я домовилася про зустріч з директором з питань кар'єри (та особа, котра відповідає за працевлаштування після випуску). Ця симпатична й відверта дівчина сказала, що навчання дуже високого рівня, я дістану задоволення і знання, але після закінчення маю поїхати додому й не мріяти про пошук праці в Лондоні, бо це надзвичайно мало ймовірно,

Мистецтво – це постійне джерело натхнення, портал у світ прекрасного, піднесеного.

залишитися в Об'єднаному Королівстві я не зможу й через візові труднощі.

Я вдячна їй за ці слова, хоча іншу людину це насторожило б. Пізніше вона зізналася мені, що була дуже здивована побачити мене серед студентів, вона вважала, що налякала мене. А після закінчення курсу вона назвала мене однією з найнаполегливіших і найсміливіших студентів, яких колись зустрічала. Вступити було нескладно: інтерв'ю та адаптація диплома УАВС, але дуже дорого.

Далі півтора роки навчання історії мистецтва в Christie's Education from Christie's Auction House, здобула ступінь магістра з історії мистецтва від універ-

ситету Глазгоу (University of Glasgow). Моя дипломна робота була на тему: «Belle Époque Russian Portraits by Valentin Serov. Image of High Society Women in Imperial Russia». Я працювала в Лондонській галереї Mead Carney асистентом директора.

Наш комерційний проект-виставка сучасного мистецтва називався «Шок нового», де ми виставляли на продаж таких відомих художників, як Даміан Херст (Damian Hurst), МакКвін (McQueen), Містер Брейнвош (Mr Brainwash), Ричард Принц (Richard Prince) та ін.

Після закінчення цього проекту мені запропонували стати куратором одного з російських художників у Лондоні. Потім я стала помічником арт-консультанта в компанії Maven and Co, де надавала консалтингові послуги в галузі ринку мистецтва давніх майстрів, імпресіоністів і модерністів. Працювала з приватними клієнтами, сімейними офісами й фондами.

І насамкінець скажу, що жити в Лондоні складно, це місто треба дуже любити, щоб залишитися. Бути щасливим можливо тільки там, де є твоя улюблена справа, оточення, атмосфера і де відчуваєш підтримку друзів чи близьких.

Анна Яковлєва

Поради першокурснику: як вижити і встигнути пожити

Поради, які допоможуть у навчанні:

- Запам'ятовуй імена й аудиторії, так ти не заблукаєш. Якщо ж заблукаєш, то зможеш спитати у знайомих, куди йти.
- Не запитуй, куди тобі йти у незнайомих. Ризикуєш заблукати разом.
- Створи нормальну електронну пошту. Нормальну – це не Angel666@mail.ru, а з прізвищем і на гуглі. Викладач може попросити твій імейл, тож попідкуйся, щоб тобі не було соромно за нього.
- Завжди! Завжди повертай заліковку! Хай вона буде у старости, у деканаті, тільки не вдома. Так ризик загубити її зменшується до 0, і ти не будеш ганяти за викладачами заради підпису.
- Коли списуєш, не дивись на викладача. Якщо вже спалився, краще чесно признайся.
- Не вкладай усі свої сили тільки в навчання.

Поради, які допоможуть тобі у гуртожитку:

- Заселяючись до гуртожитку, обов'язково – підкреслюю – обов'язково! – спитай, як звати кожну пані, що сидить на вахті. Твоя чемність щоразу приємно вражатиме вахтерок, кастелянш, вихователів. За це вони заплющуватимуть очі на твої запізнення, випустять після 23.00 та прикриють, якщо порушиш інші правила.
- Завжди вітайся. Завжди й з усіма! Схема та сама, що й у попередньому пункті. Чемність – велика сила, здатна розчинити перед тобою багато дверей.
- Не ховай їжу від сусіда. По-перше, він дізнається й приховає від тебе щось своє, що може бути смачнішим від твого. По-друге, можеш забути про нічку, через що заведуться таргани.
- У гуртожитку все спільне. Це означає, що треба ділитися, але ніколи не можна брати чужого без дозволу.
- Не пропускай квартирники, крокодила, мафію та інші цікаві вечори. Так ти знайдеш друзів не лише серед адміністративного персоналу.
- Не ний: за мамою, за папою, бабою, собакою, через двійку, синець, втрачену

стипуху чи нещасливе кохання. У кожного й без тебе своїх проблем вистачає.

- Стукачів не люблять. Якщо що: ти спав і нічого не бачив. В особливо складних ситуаціях вчиняй по-совісті.

Куди піти? (Банально, але важливо)

- НК «Асторія». Клуб, де «самі свої».
- Планета кіно. На мультим точно пустять.
- Чехoff. Місце, яким не хочеться ділитися.
- Театр. Ну, піди, подивись, хоч що це таке.

Де поїсти? (Знервованим і не студентам не читати)

Якщо їдальня не працює, а до маминої передачки ще півтижня, перехопити можна тут:

- New York Pizza. Близько та смачно. Середній чек від 60 грн, але борщ обійдеться в 15.
- Ресторан «Холостяк». З 12.00 до 15.00 тут бізнес-ланч. Перше, друге і салат коштує приблизно 30 грн.
- Woody. Найкраща шаурма в усьому місті. Від 30грн.
- Сусіди в гуртожитку. Макарони й майонез у когось точно знайдуться.

Що треба встигнути, доки ти студент:

- Проспати першу пару.
- Закохатися.
- Прогуляти ніч на «Студязі».
- Влаштувати фотосесію з групою.
- Зібрати 50 лайків на «Підслухано» (як підписатися – читай далі).
- Написати курсову роботу за ніч.
- Побачити мінімум 5 нових міст України.
- Побувати за кордоном.
- Виступити на сцені.
- Зняти фільм про студентські роки.
- Нагодувати голодного сусіда.
- Обіграти всіх у мафію.
- Зробити селфі з викладачем.
- Навчитись готувати (ну, хоч би бутерброди).
- Попрацювати волонтером.
- Організувати вечірку.
- Влаштувати паб-кролл.
- Покликати з вікна халяву.
- Утнути щось божевільне.
- Знайти себе.

Дар'я Васильченко

Пабліки, на які варто підписатися Вконтакті:

1. Інститут бізнес-технологій «УАБС» СумДУ. Офіційна сторінка Інституту Вконтакті. Майже завжди нецікаво, але корисно. vk.com/uabs.edu.ua
2. Студентство УАБС – офіційна сторінка студентського самоврядування. Тут трохи цікавіше та більше актуальної інформації. vk.com/uab.brotherhood
3. Підслухано УАБС: плітки, новини, поради (не завжди корисні). Обережно! Викладачі теж читають, коментують, а іноді пишуть (звісно, анонімно). vk.com/public66498761
4. Joj in Travel – Асоціація молодіжного туризму. Мандруй Україною по студентським цінам. vk.com/joyntravel
5. ФБТшка – скандально, корисно та з любов'ю до УАБС. vk.com/fbteha
6. Студентський клуб «SportLine». Місце для зустрічі з друзями, вечірок, відпочинку та навчання. vk.com/sportlinesumy
7. Васильченко Дар'я, авторка статті. Підписуватися необов'язково, можна просто полайкати фотки. vk.com/vasilchenko.darya

P.S.: якщо виникнуть питання, пишть у л/с. Допомогти не обіцяю, але підкажу, до кого звернутися.

Ріанобой
10 листопада, 19:00.
НК «Асторія»

Агата Крісті
16 листопада, 19:00
Театр Щепкіна

ФІОЛЕТ
25 листопада, 19:00.
Актова зала СумДУ

The Hardkiss
15 листопада, 19:00.
Сумський театр ім. М.С. Щепкіна

Біла Вежа
24 листопада, 19:00
НК «Асторія»

КВН
27 листопада, 18:00
Актова зала СумДУ

STUDENT DAY PARTY
17 листопада, 19:00
Легкоатлетичний манеж СумДУ

Ірина Федішин
24 листопада, 19:00
Театр Щепкіна

«Маски-шоу»
28 листопада, 19:00
ТЮЗ

Театр

«Моя леді» Б. Шо
5 листопада 18:00.
Театр Щепкіна

Комедія-фарс «Віват, фараони!»
О. Коломієць
6 листопада, 19:00.
Театр Щепкіна

«І тільки смерть розлучить нас»
А. Ніколаї
25 листопада, 19:00.
Театр Щепкіна

Освіта

Жива бібліотека:
2 листопада, 17:00.
Центр освіти дорослих,
Конгрес-хол СумДУ, к. 213

Лекція про чеський андеграунд
і презентація книги Івана
Верніша. Тетяна Окопна
4 листопада, 19:00.
Книгарня «Є», Соборна, 44

Майстер-клас
з приготування равіолі
6 листопада, 11:00.
Symbiosi, Харківська, 5

Подорожі

5 листопада 18:00.
Термінал Аквапарк, Бровари

Академікс

«Академікс» №9-10 (139) 30.10.2016
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 5767 від 18 січня 2002 року,
видане Державним комітетом інформаційної політики,
телебачення та радіомовлення України.
Засновник: Державний вищий навчальний заклад «Українська
академія банківської справи Національного банку України»
Редакційна колегія: Алла Ярова, Тарас Савченко,
Ірина Дьяконова, Людмила Гнаповська, Сергій Побожій,
Сергій Хвостов, Сергій Тихенко, Альона Тонконіг, Анна Яковлева,
Ірина Неваленна, Ірина Міхальова, Дмитро Растворцев
Студентська редакція: Зоя Попова, Валерія Речембей,
Інна Соловей, Ольга Гурічева, Олександр Поліщук,
Дарина Васильченко.
Адреса: м. Суми, вул. Першотравнева, 9.
E-mail: academix@i.ua